

UOHSX0085YDQ

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R339/2015/VZ-08518/2016/321/IPs

Brno 7. března 2016

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 22. 10. 2015, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, podaném navrhovatelem –

- společností **STATUS stavební a.s.**, IČO 46679120, se sídlem Nádražní 998, 396 24 Humpolec, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 1. 7. 2015 advokátní kanceláří PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář, IČO 26692392, se sídlem Jáchymova 26/2, 110 00 Praha 1,

proti usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0477/2015/VZ-29106/2015/532/KSt ze dne 7. 10. 2015, vydaném ve správním řízení ve věci návrhu na uložení zákazu plnění Smlouvy o dílo (č. smlouvy zhotovitele 786-23/14) uzavřené dne 14. 7. 2015, ve znění dodatku č. 1 z téhož dne a dodatku č. 2 ze dne 27. 8. 2015, mezi zadavatelem –

- **Střední odborná škola a Střední odborné učiliště, Písek**, IČO 00511382, se sídlem Komenského 86, 397 11 Písek, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 20. 7. 2015 JUDr. Ondřejem Veselým, advokátem, IČO 71459111, se sídlem O. Jeremiáše 1311, 397 01 Písek

a dodavatelem – VRBKA střechy s.r.o., IČO 28093569, se sídlem Vrcovická 2517, 397 01 Písek, na plnění veřejné zakázky s názvem „**Rekonstrukce půdního prostoru, střechy a podlah tříd č. 16 a 17 SOŠ a SOU Písek, Komenského 86**“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 27. 3. 2015 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 30. 3. 2015 pod ev. č. 508101,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0477/2015/VZ-29106/2015/532/KSt ze dne 7. 10. 2015

potvrzuji

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 3. 8. 2015 návrh navrhovatele – STATUS stavební a.s., IČO 46679120, se sídlem Nádražní 998, 396 24 Humpolec, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 1. 7. 2015 advokátní kancelář PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář, IČO 26692392, se sídlem Jáchymova 26/2, 110 00 Praha 1 (dále jen „**navrhovatel**“), na zahájení správního řízení ve věci návrhu na uložení zákazu plnění Smlouvy o dílo (č. smlouvy zhotovitele 786-23/14) uzavřené dne 14. 7. 2015, ve znění dodatku č. 1 z téhož dne a dodatku č. 2 ze dne 27. 8. 2015 (dále jen „**smlouva**“), mezi zadavatelem – Střední odborná škola a Střední odborné učiliště, Písek, IČO 00511382, se sídlem Komenského 86, 397 11 Písek, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 20. 7. 2015 JUDr. Ondřejem Veselým, advokátem, IČO 71459111, se sídlem O. Jeremiáše 1311, 397 01 Písek (dále jen „**zadavatel**“) – a dodavatelem – VRBKA střechy s.r.o., IČO 28093569, se sídlem Vrcovická 2517, 397 01 Písek (dále jen „**dodavatel**“) – na plnění veřejné zakázky s názvem „Rekonstrukce půdního prostoru, střechy a podlah tříd č. 16 a 17 SOŠ a SOU Písek, Komenského 86“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 27. 3. 2015 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 30. 3. 2015 pod ev. č. 508101 (dále jen „**veřejná zakázka**“).

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

2. Usnesením č. j. ÚOHS-S0477/2015/VZ-23118/2015/532/KSt ze dne 19. 8. 2015 Úřad určil zadavateli podle § 39 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) lhůtu k provedení úkonu – podání informace Úřadu o dalších úkonech, které provede v průběhu správního řízení v souvislosti se smlouvou, a zaslání dokladů o provedeném úkonu nejpozději jeden den po provedení příslušného úkonu.
3. Dále Úřad výrokem I. usnesení č. j. ÚOHS-S0477/2015/VZ-24367/2015/532/KSt ze dne 21. 8. 2015 určil zadavateli lhůtu podle § 39 odst. 1 správního řádu k provedení úkonu – podání písemného vyjádření ke skutečnosti, v jakém rozsahu je předmět plnění smlouvy již zrealizován, včetně uvedení předpokládaného data ukončení plnění smlouvy, a zaslání relevantních podkladů dokládajících rozsah již zrealizovaného plnění uvedené smlouvy. Výrokem II. shora uvedeného usnesení Úřad určil zadavateli podle § 39 odst. 1 správního řádu lhůtu k provedení úkonu – podání informace o tom, že předmět smlouvy již byl splněn, včetně doložení této skutečnosti relevantními doklady, v případě, že tato skutečnost nastane v průběhu správního řízení.
4. Usnesením č. j. ÚOHS-S0477/2015/VZ-24157/2015/532/KSt ze dne 3. 9. 2015 stanovil Úřad účastníkům správního řízení podle § 39 odst. 1 správního řádu lhůtu 7 dnů ode dne doručení tohoto usnesení, ve které se podle § 117c odst. 3 zákona mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

II. Napadené usnesení

5. Po přezkoumání rozhodných skutečností vydal Úřad dne 7. 10. 2015 usnesení č. j. ÚOHS-S0477/2015/VZ-29106/2015/532/KSt (dále jen „**napadené usnesení**“), kterým podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu správní řízení zastavil, neboť návrh navrhovatele se stal zjevně bezpředmětným.
6. Úřad v odůvodnění napadeného usnesení uvedl, že vzhledem k tomu, že se navrhovatel v návrhu domáhal uložení zákazu plnění smlouvy, není možné ve správním řízení dosáhnout výsledku, kterého se navrhovatel domáhal, neboť předmět plnění veřejné zakázky, který byl realizován na základě předmětné smlouvy, již byl splněn.
7. Důvodem pro tento závěr Úřadu byla skutečnost, že dne 17. 9. 2015 doručil zadavatel Úřadu podání, jehož obsahem byla informace o předání a převzetí díla, které bylo realizováno v šetřené veřejné zakázce na základě smlouvy. Přílohou uvedeného podání byl i Předávací protokol, ze kterého vyplývalo, že dne 14. 9. 2015 bylo zahájeno předání a převzetí díla, a že k jeho předání a převzetí došlo dne 16. 9. 2015. Podáním ze dne 5. 10. 2015 pak zadavatel Úřadu sdělil, že byly kompletně odstraněny všechny vady a nedodělky, které byly zjištěny při předání a převzetí díla. Z uvedených skutečností tedy bylo dle Úřadu zřejmé, že předmět plnění šetřené veřejné zakázky již byl splněn a návrh navrhovatele ze dne 3. 8. 2015 na uložení zákazu plnění smlouvy se stal zjevně bezpředmětným, a nastala tedy skutečnost, která je důvodem pro zastavení správního řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu.
8. Napadené usnesení bylo navrhovateli doručeno dne 7. 10. 2015.

III. Námitky rozkladu

9. Uvedené usnesení napadl navrhovatel rozkladem doručeným Úřadu dne 22. 10. 2015. Rozklad tak byl podán v zákonné lhůtě.
10. Navrhovatel v podaném rozkladu v první řadě namítá, že i přes to, že Úřad v průběhu správního řízení několikrát upozornil na porušení zákona ze strany zadavatele, neučinil Úřad žádné opatření, kterým by včas rozhodl o merituu věci tak, aby mohl zadavateli uložit nápravné opatření, čímž by zabránil dokončení předmětu veřejné zakázky v rozporu se zákonem. Navrhovatel je naopak přesvědčen, že Úřad záměrně vyčkal, dokud nebude dílo kompletně zrealizováno, aby mohl následně rozhodnout o zastavení správního řízení.
11. Úřad svým postupem dle navrhovatele porušil základní zásady správního řízení.
12. Posouzení otázky, zda postupem zadavatele došlo k porušení zákona, je dle navrhovatele esenciální náležitostí správního řízení před Úřadem, přičemž povinnost takové právní posouzení učinit, vyplývá ze samotné podstaty návrhu navrhovatele. Navrhovatel je přesvědčen, že byly splněny všechny předpoklady pro to, aby Úřad v průběhu správního řízení tuto primární otázkou posoudil. Úřad byl rovněž seznámen se skutečností, že doba realizace předmětu veřejné zakázky je krátká (41 dní), byl tedy povinen provést toto posouzení co nejdříve.
13. Dále navrhovatel odkazuje na obsah návrhu, v němž vymezil, v čem spatřuje porušení zákona ze strany navrhovatele.
14. Navrhovatel dále namítá, že Úřad musel shora uvedenou primární právní otázku ve správním řízení posoudit a byl tedy připraven ve věci meritorně rozhodnout.
15. Úřad byl navrhovatelem upozorněn na skutečnost, že informace poskytnuté ze strany zadavatele o dokončení předmětu veřejné zakázky, nejsou pravdivé, přičemž navrhovatel Úřadu poskytl i fotodokumentaci. Dle názoru navrhovatele si měl Úřad informace o skutečné realizaci díla ověřit kontrolou na místě.

Závěr rozkladu

16. Navrhovatel v podaném rozkladu navrhuje, aby předseda Úřadu napadené usnesení zrušil a uložil Úřadu, aby rozhodl o porušení zákona postupem zadavatele, který naplňuje znaky správních deliktů dle § 120 odst. 1 písm. a) a d) zákona a ve zbývajícím rozsahu správní řízení zastavil, nebo rozhodnutí Úřadu potvrdil a přikázal nečinnému Úřadu zahájit správní řízení z moci úřední ohledně spáchání správních deliktů dle § 120 odst. 1 písm. a) a d) zákona postupem zadavatele.

IV. Řízení o rozkladu

17. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí dle § 87 správního řádu a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu.

Stanovisko předsedy Úřadu

18. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného

usnesení s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, jakož i soulad řízení, které vydání napadeného usnesení předcházelo, s právními předpisy, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru

19. Úřad tím, že svým usnesením č. j. ÚOHS-S0477/2015/VZ-29106/2015/532/KSt ze dne 7. 10. 2015, rozhodl tak, že dle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu správní řízení zastavil, neboť návrh navrhovatele se stal zjevně bezpředmětným, rozhodl správně a v souladu s právními předpisy. Rovněž s odůvodněním napadeného usnesení jsem se zcela ztotožnil. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného usnesení.

V. K námitkám rozkladu

20. Podle § 118 odst. 2 zákona platí, že Úřad svým rozhodnutím na základě návrhu podle § 114 odst. 2 zákona uloží zákaz plnění smlouvy uzavřené na veřejnou zakázku, pokud se zadavatel dopustí některého ze správních deliktů popsanych pod písm. a) – c) tohoto ustanovení zákona.
21. Podle § 152 odst. 4 správního řádu, nevyklučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.
22. Podle § 93 odst. 1 správního řádu se pro řízení o odvolání obdobně použijí ustanovení hlav I až IV, VI a VII této části, jestliže v této hlavě není stanoveno jinak.
23. Podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu správní orgán řízení o žádosti usnesením zastaví, jestliže se žádost stala zjevně bezpředmětnou.
24. Ze správního spisu šetřeného případu vyplývá, že předmět veřejné zakázky, realizovaný na základě smlouvy uzavřené mezi zadavatelem a dodavatelem dne 14. 7. 2015, byl v době vydání napadeného usnesení již splněn. Doba plnění předmětu veřejné zakázky byla dle smlouvy stanovena do 25. 7. 2015, resp. prodloužena do 11. 9. 2015 (prostřednictvím změny smlouvy provedené dodatkem č. 2 ze dne 27. 8. 2015). Již dne 28. 8. 2015 informoval zadavatel Úřad o tom, že většina prací, které tvořily součást předmětu veřejné zakázky, byla ze 100 % splněna, některé ostatní práce byly splněny z 80 % a určité práce ještě zbývá provést (klempířské práce, usazení krytin a instalace hromosvodu). Dále, dne 17. 9. 2015, zadavatel Úřadu doručil protokol o předání a převzetí díla (předmětu veřejné zakázky), z něhož vyplývalo, že dne 16. 9. 2015 došlo k převzetí díla s určitými vadami a nedodělky ze strany zadavatele. Konečně z přípisu zadavatele, doručeného Úřadu dne 5. 10. 2015, vyplývá, že veškeré vady a nedodělky díla byly k tomuto dni odstraněny.
25. Na základě shora uvedených informací a dokladů tedy Úřad správně učinil závěr, že smlouva na plnění předmětu veřejné zakázky byla splněna. Za tohoto stavu se tak návrh navrhovatele na uložení zákazu plnění dotčené smlouvy ze strany Úřadu stal zjevně bezpředmětným dle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, neboť o návrhu navrhovatele již není možné rozhodnout způsobem, který navrhovatel požaduje.
26. Ve správním řízení tedy nastal takový stav, který je nutno vnímat jako bezpředmětnost žádosti (návrhu) ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, neboť přijetím jakéhokoli rozhodnutí ve věci uložení zákazu plnění smlouvy, ať už pro navrhovatele kladného, či záporného, by právní postavení navrhovatele nebylo nijak ovlivněno či změněno.

Jak konstatuje Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 26. 6. 2013 č. j. 7 Afs 79/2012-37, „*důvod pro zastavení řízení podle ust. § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu je dán tehdy, pokud v průběhu řízení o žádosti dojde k takové změně okolností, že rozhodnutí správního orgánu o žádosti již nebude mít pro žadatele význam*“.

27. Vzhledem ke shora uvedenému není možné přisvědčit rozkladové námitce, dle níž se měl Úřad zabývat meritem návrhu navrhovatele, resp. vyjádřit se ke skutečnostem a postupům zadavatele v zadávacím řízení. Pokud totiž v průběhu správního řízení nastala taková situace, jak je tomu v tomto případě (splnění předmětu veřejné zakázky, resp. bezpředmětnost návrhu navrhovatele), nemohl Úřad postupovat jinak, než správní řízení zastavit, neboť správní řád v § 66 odst. 1 neumožňuje posoudit otázku zastavení řízení v rámci správního uvážení, jak ostatně vyplývá z konstrukce tohoto ustanovení, kdy správní řád stanoví, že „*řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví*“.
28. Pokud navrhovatel Úřadu vytýká, že posouzení otázky, zda se zadavatel dopustil spáchání správního deliktu, nebylo v rámci napadeného usnesení provedeno, pak uvádím, že k takovému posouzení v rámci tohoto řízení ani dojít nemohlo. Navrhovatel se svým návrhem domáhal uložení zákazu plnění smlouvy. Jednou z podmínek, za nichž lze takový zákaz uložit je bezesporu rozhodnutí Úřadu o tom, že byl spáchán zadavatelem správní delikt, zároveň je však další podmínkou skutečnost, že zde ještě existuje plnění, jež může být rozhodnutím přerušeno. Rozhodnutí o spáchání správního deliktu vydává Úřad v řízení z moci úřední a účastníkem takového řízení je osoba podezřelá z jeho spáchání (§ 116 zákona). Navrhovateli tak svědčí pouze právo požadovat uložení zákazu plnění smlouvy, nikoliv však již právo, aby Úřad konstatoval spáchání správního deliktu. Ostatně zahájení nového správního řízení ve věci spáchání správního deliktu zadavatele z moci úřední v tomto případě nebrání překážka rei iudicatae a je pouze na posouzení Úřadu, zda jsou dány pochybnosti o postupu zadavatele, či nikoliv. To však nemění ničeho na správnosti postupu Úřadu v projednávané věci. Obdobně se k zastavení řízení z důvodu bezpředmětnosti vyjádřil Krajský soud v Brně v rozsudku sp. zn. 29 Af 91/2013 ze dne 17. 12. 2015 „*Jestliže tedy v daném případě nastala v řízení o rozkladech nová skutková okolnost spočívající v tom, že byla vypovězena a následně ukončena Rámcová smlouva, jejíhož zákazu plnění se navrhovatel (žalobce) domáhal, obстоjí závěr předsedy Úřadu o tom, že návrh žalobce se stal zjevně bezpředmětným. Dotčená smlouva již byla ukončena a bylo tudíž zcela zjevné, že vést další řízení, jehož jediným cílem z hlediska navrhovatele je dosáhnout na uložení zákazu plnění smlouvy, nedává smysl, neboť smlouva již plněna být nemůže a nelze tak ani uložit zákaz jejího plnění.*“ Ačkoliv v posuzovaném případě nedošlo k vypovězení smlouvy, ale k jejímu splnění, výsledek je stejný – nelze již o návrhu navrhovatele rozhodnout jinak, než jak učinil Úřad, neboť již zde není plnění, jehož zákaz by bylo možno uložit.
29. S ohledem na výše uvedené jsem neshledal pochybení Úřadu, když napadeným usnesením správní řízení zastavil bez toho, aniž by se zabýval tím, zda postup zadavatele byl v souladu se zákonem či nikoli, přičemž tento závěr je rovněž plně v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu. Např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 As 249/2014 ze dne 31. 3. 2015, vyplývá, že „*podle názoru Nejvyššího správního soudu nelze konstruovat nad rámec platné právní úpravy a zákonem stanovené pravomoci Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže povinnost stěžovatele vést řízení i po uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, tj. poté, co odpadl předmět řízení, kterým je trvajícím zadávacím řízením, které lze*

korigovat uložením opatření dle § 118 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách, a vydat de facto deklaratorní rozhodnutí o tom, zda došlo ke kvalifikovanému porušení povinností zadavatele“. Jsem přesvědčen, že závěry tohoto rozsudku je možné obdobě aplikovat i na přezkoumávaný případ.

30. V přezkoumávané záležitosti byla předmětem správního řízení dosud nesplněná (zcela či z části nezrealizovaná) smlouva na veřejnou zakázku, jejíž plnění bylo možné zakázat. Splněním smlouvy na veřejnou zakázku se však návrh navrhovatele stal bezpředmětným, jelikož došlo k vyloučení možnosti uložit nápravné opatření požadované navrhovatelem a tedy k nemožnosti dosáhnout cíle požadovaného navrhovatelem v jeho návrhu. Pokud tedy navrhovatel v této souvislosti v rozkladu dále namítá, že meritorní posouzení věci je tzv. prejudiciální otázkou, považuji takovou rozkladovou námitku za bezpředmětnou. Jak je uvedeno shora, ve správním řízení nastala taková skutečnost, která Úřadu neumožňovala postupovat jinak, než správní řízení zastavit, tudíž řešení sporné otázky v rámci tohoto správního řízení by bylo nejen nepřipadné, nýbrž také v rozporu se zásadou hospodárnosti činnosti správních orgánů dle § 6 správního řádu.
31. Dále uvádím, že odkaz na zásady dobré správy, učiněný v této souvislosti v rozkladu, není případný a plně se ztotožňuji s navazujícím závěrem Nejvyššího správního soudu, uvedeném v jeho rozsudku sp. zn. 4 As 249/2014 ze dne 31. 3. 2015, jelikož *„(...)dobrá správa zahrnuje i povinnost respektovat zásadu proporcionality, která zapovídá správnímu orgánu mj. zjišťování skutečností, které jsou pro rozhodnutí ve věci (již) irelevantní a obtěžování účastníků zasahováním do jejich práv a oprávněných zájmů, není-li to nezbytné pro dosažení zákonem stanoveného účelu (srov. též § 2 odst. 3 a § 3 a § 6 odst. 2 správního řádu)“.*
32. V této souvislosti dále uvádím, že vzhledem ke shora uvedenému nesouhlasím ani s tvrzením navrhovatele o tom, že otázka porušení zákona ze strany zadavatele musela být ze strany Úřadu již posouzena, resp. že Úřad byl připraven ve věci meritorně rozhodnout (blíže srov. bod 14 rozkladu navrhovatele), a tudíž byl povinen o této otázce rozhodnout. Vzhledem ke shora uvedenému se jedná o irelevantní námitku.
33. Co se týče té části rozkladu, která představuje podnět k přijetí opatření proti nečinnosti Úřadu ve smyslu § 80 správního řádu, uvádím, že k vyřízení žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti dle § 80 správního řádu došlo přípisem č. j. ÚOHS-37334/2015/323/PMo ze dne 5. 11. 2015.
34. Navrhovatel dále ve svém rozkladu namítá, že Úřad ve správním řízení záměrně vyčkal na okamžik, až bude předmět veřejné zakázky splněn, aby mohl toto správní řízení zastavit.
35. S tímto tvrzením se nemohu ztotožnit. Z obsahu správního spisu vyplývá, že Úřad poté, co dne 3. 8. 2015 obdržel návrh navrhovatele, zaslal účastníkům správního řízení dne 5. 8. 2015 oznámení o zahájení správního řízení (přípis č. j. ÚOHS-S0477/2015/VZ-21276/2015/532/KSt). Dále, usnesením ze dne 19. 8. 2015, Úřad určil zadavateli podle § 39 odst. 1 správního řádu lhůtu k provedení úkonu – podání informace Úřadu o dalších úkonech, které provede v průběhu správního řízení v souvislosti se smlouvou, a zaslání dokladů o provedeném úkonu nejpozději jeden den po provedení příslušného úkonu (č. j. ÚOHS-S0477/2015/VZ-23118/2015/532/KSt). Dalším usnesením (č. j. ÚOHS-S0477/2015/VZ-24367/2015/532/KSt) ze dne 21. 8. 2015 určil Úřad zadavateli další lhůtu k provedení úkonu - podání písemného vyjádření ke skutečnosti, v jakém rozsahu je předmět

plnění smlouvy již zrealizován, včetně uvedení předpokládaného data ukončení plnění smlouvy, a zaslání relevantních podkladů dokládajících rozsah již zrealizovaného plnění uvedené smlouvy. Současně Úřad určil zadavateli podle § 39 odst. 1 správního řádu lhůtu k provedení úkonu – podání informace o tom, že předmět smlouvy již byl splněn, včetně doložení této skutečnosti relevantními doklady, v případě, že tato skutečnost nastane v průběhu správního řízení. Dále, usnesením č. j. ÚOHS-S0477/2015/VZ-24157/2015/532/KSt ze dne 3. 9. 2015 stanovil Úřad účastníkům správního řízení podle § 39 odst. 1 správního řádu lhůtu 7 dnů ode dne doručení tohoto usnesení, ve které se podle § 117c odst. 3 zákona mohou vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Následně, dne 7. 9. 2015 a 10. 9. 2015 umožnil Úřad nahlížení do správního spisu zástupcům navrhovatele a zadavatele.

36. V průběhu období mezi 28. 8. 2015 a 5. 10. 2015 pak zadavatel informoval Úřad o stavu realizace předmětu veřejné zakázky.
37. Pokud za výše uvedeného stavu navrhovatel namítá nečinnost Úřadu, pak k tomu uvádím, že z popisu, který je uveden shora, je patrné, že Úřad postupoval zcela v souladu se zákonem, a to za dodržení všech povinností, které jsou mu stanoveny správním řádem, a které tak musí povinně dodržet. Vzhledem k jednotlivým úkonům, které Úřad v rámci správního řízení provedl a které jsou vyjmenovány výše tak nelze tento postup považovat za nečinnost, resp. za snahu nechat případ doslova „vyhnít“, jak namítá navrhovatel v rozkladu. Jsem přesvědčen, že Úřad učinil veškeré možné úkony směřující k zajištění účelu správního řízení, přičemž Úřad v tomto druhu správního řízení (o návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy na plnění veřejné zakázky) nemá možnost určitým prozatímním způsobem upravit poměry účastníků řízení, jak je tomu v souladu s § 117 zákona v případě řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.
38. Podle § 44 odst. 1 správního řádu je řízení o žádosti zahájeno dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení, došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. Podle § 47 odst. 1 správního řádu o zahájení řízení je správní orgán povinen uvědomit bez zbytečného odkladu všechny jemu známé účastníky. V rozhodovaném případě bylo správní řízení zahájeno dnem 3. 8. 2015, přičemž Úřad o zahájení správního řízení uvědomil účastníky oznámením ze dne 5. 8. 2015. Svoji zákonnou povinnost tak splnil druhý pracovní den následující po dni, kdy obdržel návrh navrhovatele. Bez ohledu na skutečnost, že pojem bez zbytečného odkladu je neurčitým právním pojmem, lze za dané situace jednoznačně uzavřít, že Úřad vyrozuměl účastníky o zahájení správního řízení bez zbytečného odkladu.
39. Podle § 114 odst. 6 zákona je zadavatel povinen zaslat Úřadu své vyjádření k obdržení návrhu a kopii uzavřené smlouvy do 10 kalendářních dnů od jeho doručení. Společně s tímto vyjádřením zašle dokumentaci o veřejné zakázce nebo soutěži o návrh. Uvedené zákonné ustanovení na jedné straně zakotvuje zadavateli povinnost zaslat Úřadu ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy obdrží návrh na zahájení správního řízení, požadované doklady, avšak současně i vymezuje minimální lhůtu, kterou zadavatel k zaslání vyjádření a dokumentace má, a kterou nelze ze strany Úřadu zkrátit.
40. Podle § 36 odst. 3 správního řádu platí, že nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. Podle § 39 správní orgán účastníkovi určí

přiměřenou lhůtu k provedení úkonu, pokud ji nestanoví zákon a je-li toho zapotřebí. Určením lhůty nesmí být ohrožen účel řízení ani porušena rovnost účastníků. Usnesení o určení lhůty se oznamuje pouze tomu, komu je určena, popřípadě i tomu, jehož se jinak přímo dotýká. Správní řád tedy stanoví, že účastníkům musí být dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Jde o jedno z nejzásadnějších procesních práv účastníků správního řízení, které nesmí být účastníkům upřeno. Vzhledem k tomu, že jde o úkon účastníka, správní orgán je povinen mu k provedení takového úkonu stanovit přiměřenou lhůtu ve smyslu § 39 odst. 1 správního řádu. V rozhodovaném případě byli účastníci správního řízení vyzváni, aby se vyjádřili k podkladům rozhodnutí usnesením ze dne 3. 9. 2015. Vzhledem k tomu, že Úřad je povinen umožnit účastníkům správního řízení, aby se vyjádřili k podkladům rozhodnutí, nelze takový jeho postup považovat za nečinnost, či snad za pouhé formální uplatňování povinností podle správního řádu. S ohledem na povinnosti stanovené správním řádem, jde totiž o povinnosti, které je správní orgán povinen dodržovat, to znamená, že nemá možnost posoudit, zda takový postup v tom kterém řízení použije a který ne. Taková pravidla vymezují zásadu oficiality a legality správního řízení a účastníkům správního řízení zaručují rovnost a možnost uplatnění všech jejich procesních práv. Jiný postup správního orgánu tak ani možný není a argumentaci navrhovatele o tom, že právě v případě tohoto správního řízení mělo být ze strany Úřadu postupováno nestandardním způsobem je třeba odmítnout. Současně uvádím, že s ohledem na výše uvedené není možné postup Úřadu považovat za nečinnost, neboť je zřejmé, že Úřad všechny úkony prováděl bez zbytečného odkladu a bez průtahů.

41. Dále navrhovatel v této souvislosti tvrdí, že Úřad je povinen rozhodovat bez zbytečných průtahů, resp. ve lhůtách stanovených správním řádem, přičemž ve správním řízení byly tyto zásady porušeny. K této námitce navrhovatele konstatuji, že ačkoli Úřad nevydal napadené usnesení ve lhůtě stanovené správním řádem, nedodržení lhůty pro vydání rozhodnutí, jež dle § 71 správního řádu v návaznosti na závěry rozsudku Krajského soudu č. j. 62 A 92/2012-64 ze dne 8. 2. 2013 činí v součtu 60 dní, nezpůsobuje samo o sobě nezákonnost napadeného usnesení (blíže srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 10 Ads 23/2014 ze dne 22. 5. 2014). V postupu Úřadu při vedení správního řízení jsem ani neshledal prvky svévole, jelikož z obsahu správního spisu sp. zn. ÚOHS-S0477/2015/VZ vyplývá, že Úřad v předmětném případě nebyl nečinný, resp. činil celou řadu úkonů směřujících ke zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti. To samozřejmě neznamená, že by mělo být a priori schvalováno nedodržení lhůty pro vydání rozhodnutí, nicméně v tomto ohledu je třeba upozornit, že správní řád určuje účastníkům řízení jiné právní nástroje k ochraně před průtahy v řízení, zejména institut ochrany před nečinností podle správního řádu (který navrhovatel prostřednictvím rozkladu využil), případně žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu.
42. Dále nemohu souhlasit s rozkladovou námitkou, kdy se navrhovatel snaží vztáhnout závěry tohoto správního řízení (resp. napadeného usnesení) na jakékoli další správní řízení. V souladu s § 67 odst. 1 správního řádu představuje napadené usnesení správní rozhodnutí (o procesní otázce), které je individuálně určené účastníky i předmětem správního řízení, v němž bylo vydáno. Není tedy možné jeho závěry považovat za obecně závazné pro jakékoli další obdobné správní řízení, zahájené před Úřadem, jak se snaží navrhovatel v rozkladu dovodit.

43. Nejsem toho názoru, že by vydání napadeného usnesení (a neprovedení rozhodnutí o meritu) představovalo libovůli Úřadu, jak namítá navrhovatel. Jak je popsáno shora, ve správním řízení nastala taková situace, s níž správní řád spojuje jediné možné řešení, a to zastavení správního řízení dle § 66 správního řádu. Úřad ve správním řízení provedl všechny zákonem předepsané úkony, přičemž pokud z návrhu navrhovatele vyplývalo, že se zadavatel mohl dopustit spáchání správního deliktu v souvislosti s vyřízením námítky navrhovatele, postupoval Úřad správně, když tuto část návrhu po zastavení správního řízení zaevidoval jako podnět pro zahájení správního řízení z moci úřední ve smyslu § 42 správního řádu.
44. Navrhovatel dále v rozkladu namítá, že Úřad upozornil na skutečnost, že informace, poskytované ze strany zadavatele ohledně rozpracovanosti a splnění předmětu veřejné zakázky, nejsou pravdivé a rovněž Úřadu navrhoval provedení kontroly na místě, nicméně Úřad tyto skutečnosti nebral v potaz. Dále navrhovatel tvrdí, že úplné a bezvadné provedení všech prací bylo fakticky splněno až dne 5. 10. 2015.
45. Ke shora uvedené námítce uvádím, že Úřad si byl těchto informací (poskytnutých navrhovatele) vědom, o čemž svědčí bod 23 napadeného usnesení, kde se k nim vyjadřuje. Pokud jde o splnění díla ke dni 5. 10. 2015, jedná se o skutečnost, kterou zadavatel Úřadu sám oznámil prostřednictvím přípisu ze dne 5. 10. 2015. Úřad tedy při vydání napadeného usnesení vycházel z informací, které nejsou s tvrzeními navrhovatele nijak v rozporu. K otázce provedení kontroly rozpracovanosti, resp. splnění díla, na místě se Úřad v napadeném usnesení rovněž vyjádřil, přičemž s jeho závěry se ztotožňuji. Ani v rozkladu nejsou obsaženy žádné skutečnosti, které by provedení navrhovatelem navrhovaného důkazu odůvodňovaly.
46. V daném případě jsem z hlediska námitek obsažených v rozkladu přezkoumal věcnou správnost napadeného usnesení ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu, když s ohledem na výše uvedené uvádím, že napadené usnesení jsem shledal věcně správným. Navrhovatel tak v podaném rozkladu nevznesl takovou námítku, která by vzbuzovala pochybnosti o správnosti napadeného usnesení.
47. Ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu jsem kromě věcné správnosti napadeného usnesení přezkoumal i jeho zákonnost a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu, když napadené usnesení jsem shledal rovněž zákonným. Úřad ve správním řízení dostatečně zjistil skutkový stav věci tak, aby mohl posoudit, zda v daném případě nastaly podmínky pro zastavení správního řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. Současně Úřad všechny podklady pro vydání usnesení řádně označil a uvedl závěry, které z těchto podkladů zjistil a které ho vedly k závěru, že byly splněny podmínky pro zastavení správního řízení, přičemž zjištěný skutkový stav přezkoumal z hlediska naplnění zákonných ustanovení. Dále Úřad uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití.
48. Nelze tedy po přezkoumání napadeného usnesení přisvědčit tvrzení navrhovatele, že napadené usnesení je nezákonné a nesprávné. Závěrem tedy shrnuji, že Úřad rozhodl správně a v souladu se zákonem, když správní řízení zastavil, neboť se návrh navrhovatele stal zjevně bezpředmětným.

VI. Závěr

49. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že v řízení nastaly podmínky pro zastavení správního řízení, jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.
50. Neshledal jsem tedy důvodu pro to, abych napadené usnesení zrušil, přičemž v mé pravomoci není dáno uložit Úřadu, aby rozhodl o porušení zákona ze strany zadavatele tak, jak to požaduje navrhovatel v rozkladu. Relevantní námitky navrhovatele, týkající se nezákonného postupu zadavatele při vyřizování námitek navrhovatele v zadávacím řízení, Úřad posoudil a zaevidoval jako podnět pro zahájení správního řízení z moci úřední ve smyslu § 42 správního řádu. Pro úplnost uvádím, že Úřad na základě skutečností obsažených v podáních účastníků správního řízení a dokumentace o veřejné zakázce shledal důvody pro zahájení správního řízení z moci úřední, vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0743/2015/VZ.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář, Jáchymova 26/2, 110 00 Praha 1
2. JUDr. Ondřej Veselý, advokát, O. Jeremiáše 1311, 397 01 Písek

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy